

[Inger Stilling Pedersen]

suelle, men det er ikke rigtigt. Det er noget, man siger for at aflede opmærksomheden fra det, der er forslagens egentlige baggrund, som er at give et blåt stempel forstået på den måde, at det er lige så rigtigt og selvfølgelig, at et ægteskab kan være mellem to mennesker af samme køn, som at det kan være mellem to mennesker af forskelligt køn. Men hele vort samfund – ja verdens forskellige samfund – bygger på, at et ægteskab indgås mellem mand og kvinde; det er naturens orden, og sådan er vi skabt.

Derfor mener Kristeligt Folkeparti, at dette er i strid med hele grundlaget for vort samfund. Det er derfor, vi er så meget imod det, og det er derfor, vi vil forsøge at skaffe det nødvendige antal stemmer for at få det ud til folkeafstemning. Der er mange, som har givet til kende, at det er meget godt, men det er også lykkedes forslagsstillerne at undgå at fortælle, hvad forslaget går ud på. Man siger bare, at man nu fjerner lidt diskrimination, og at de homoseksuelle selvfølgelig skal have lov til at have nogle rettigheder. Man siger ikke, at man nu ændrer selve grundlaget for ægteskab i Danmark, og det kan vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke være med til.

SF's ordfører sagde noget om, at dette ikke skulle være skadeligt for ungdommen. Jamen problemet for ungdommen er, at man måske i den alder ikke rigtig har fundet ud af, hvor man hører til, og at man måske så kan blive bundet fast i et forhold, man ikke ønsker. Man kan selvfølgelig komme igennem en skilsmisse, men man kan også blive holdt fast i noget, som det viser sig at man egentlig ikke ønsker. Vi har således fået eksempler på, at lesbiske senere finder hver sin mand og lever godt med det.

Der er mange problemer i dette, og vi forstår ikke, at så mange i Folketinget ikke har sat sig bedre ind i det – forstået på den måde, at man har sagt, at det væsentlige er, at man nu fjerner diskrimination.

Nej, dette forslag lægger op til diskrimination af homoseksuelle, nemlig mellem den gruppe, der vil stå frem, og den gruppe, der ikke vil stå frem. Den gruppe, der ikke vil stå frem, får ikke de fordele, som forslagsstillerne tidligere har skaffet dem via anden lovgivning. Det er det, der er tilfældet. Det bliver også sådan, at det kan blive svært for to af samme køn at bo sammen, have fælles husholdning og fælles hus, selv om de altså ikke har noget seksuelt

sammen. De vil uvægerlig få et stempel på, at de nok har det. Man fjerner ikke diskrimination ved at tvinge en sådan lov igennem. Hvis man virkelig havde ønsket oplysning om, hvad loven egentlig gik ud på, skulle man langt snarere have fortalt, hvad det egentlig var. Nu siger man, at det bare drejer sig om nogle, der har moralske skrulper og opstød, og at dem kan man ikke tage alvorligt.

Det er et brud med hele det grundlag, som vort samfund hviler på ud fra det kristne, som har båret vort folk igennem århundreder. Så kan man komme med alt muligt for og imod – og det skal man selvfølgelig have lov til – men det er Kristeligt Folkepartis opfattelse, at dette forslag er så afgørende for vort samfund, at vi kan ligestille det med indførelsen af fri abort og fri pornografi, som har vist sig at have mange skadelige virkninger.

Vi mener, at dette er en sorgens dag for Danmark – i modsætning til visse partier, der sagde, at det var en glædens dag. Så hvad vi stemmer, er nok ikke nogen i tvivl om. Vi er selvfølgelig imod, alle, også uden tvang.

Per Stig Møller (KF):

Ved afstemningen om lidt vil fru Connie Hedegaard, fru Karen Højte Jensen og jeg selv hverken stemme for eller imod.

Det er ikke, fordi vi ikke ved, hvad vi vil, men fordi vi nøje har overvejet sagen og den udformning, som forslaget har fået.

Hvad sagen angår, er det vores opfattelse, at staten ikke skal blande sig i menneskers følelsesliv. Det vedrører den ikke. Der er mennesker, som har valgt at leve på en anden måde end flertallet herhjemme, og som derfor ikke er i stand til at bidrage til den familiestruktur, som også vi mener samfundet baseres på. Det er ikke, fordi de ikke vil, men fordi deres følelser ikke sætter dem i stand dertil.

At tillade disse mennesker at indgå registreret partnerskab betyder, at vi lovgivningsmæssigt gør det muligt for dem at sikre og beskytte hinanden. Gennem denne lovgivning tager man således ikke noget fra familien, fordi man giver nogle muligheder for at aftale den samme form for tryghed.

Vi mener følgelig ikke, at vi med denne lov undergraver familien, men at vi udvider den menneskelige tryghed i samfundet.